

KARAR ALMAK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

karar almak *Deyim* bir davayı, bir sorunu sonuca bağlamak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

(س ب ق) 37 + (ك ل م) 75

İLGİLİ DEYİMLER:

karara bağlamak *Deyim* bir davayı, bir sorunu çözümlenmek, sonuçlandırmak. 63 (ق ض ي)

karara varmak *Deyim* bir konuda anlaşmak, bir şeyi kararlaştırmak. 63 (ق ض ي)

iş bitirmek *Deyim* bir işi iyi bir sonuca ulaştırmak. 63 (ق ض ي) + 248 (أ م ر)

karar vermek *Deyim* bir sorunu karara bağlamak, kararlaştırmak. 129 (ع م ع)

hüküm vermek *Deyim* 1) iyice düşündükten sonra bir karara varmak. 210 (ح ك م)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar sadece bir tek ümmetti, sonradan **ihtilafa düştüler**. Eğer Rabb'inden **alınmış karar** olmasaydı aralarında **ihtilafa düştükleri** konu hemen **karara bağlanırdı**. 10/YUNUS-19

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Ant olsun! Biz Musa'ya kitabı verdik. Onun hakkında da **ihtilafa düştüler**. Eğer Rabbinden **alınmış karar** olmasaydı aralarındaki (konu) hemen **karara bağlanırdı**. Onlar, **kuşkuya düşüren** bir tereddüttedirler. 11/HUD-110

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِرِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى

Eğer Rabb'inden **alınmış karar** ve belirlenmiş bir süre olmasaydı kesin (azap) **lazım gelirdi**. 20/TAHA-129

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Ant olsun! Biz Musa'ya kitabı verdik. Onun hakkında da **ihtilafa düştüler**. Eğer Rabbinden **alınmış karar** olmasaydı aralarındaki (konu) hemen **karara bağlanırdı**. Onlar, **kuşkuya düşüren** bir tereddüttedirler. 41/FUSSİLET-45

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ آجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكِّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Ve onlar, kendilerine doğru bilgi geldikten sonra çekememezlikten dolayı **birbirine düştüler**. Eğer Rabbinden belirlenmiş bir ecele kadar, **alınmış karar** olmasaydı aralarındaki (konu) hemen **karara bağlanırdı**. Ve onlardan sonra Kitap'a (Tevrat'a) varis olanlar, onun hakkında **kuşkuya düşüren** bir tereddüttedirler. 42/ŞÛRA-14